

Novi radioamaterji – operaterji

Radioklub TRIGLAV YU 3 APR, ki letos praznuje 35-letnico delovanja je pred dnevi organiziral izpite za nove radioamaterje »C« in »E« razreda, ki so pred tem obiskovali seminarje. Na seminarjih so jih starejši člani seznanili z delom in obnašanjem »pravega« radioamaterja. »Za našo dejavnost je vedno več zanimanja med mladimi, ki žele komunicirati z oddaljenimi prijatelji po vsem svetu. Zato so v zadnjem času tudi tečajji dobro obiskani,« je dejal Oton Kurent YU 3 ON, ki je vodil kar dva tečaja, enega za paraplegike, ki delujejo kot sekcija YU 3 DSI v RK Triglav, drugega pa za vse radioamaterje Slovenije, ki lahko sprejemajo signal repetitorja na Krimu in ki so želeli svoje znanje telegrafije še izpopolniti ter si pridobiti pravico opravljati izpit višje (C) kategorije. Izpit za operaterje »E« razreda je po uspešno končanem seminarju opravilo 10 članov kluba, od tega pet paraplegikov. Zveza radioamaterjev Slovenije je narasla za 25 operaterjev »C« razreda, od tega jih je kar 13 iz RK Triglav YU 3 APR. Večina se je telegrafije, ki je sestavni del izpita za »C« kategorijo, naučila preko repetitorja. Tak način izobraževanja članov omogoča, da se izpopolnjujejo tudi tisti, ki sicer ne morejo priti na tečaj v klub.

KURIRČKOVA POŠTA ZA BEŽIGRADOM

Kurirčkova pošta, tradicionalna akcija vseh slovenskih pionirjev, kot priljučna oblika ohranjanja spomina na partizanske kurirje, na pionirje, ki so z zaupnimi sporočili hiteli od javke do javke, je po ilegalnih poteh tri dni potovala tudi po naši občini. Kurirčkova pošta z oznako »G« je krenila na pot 12. marca z Gorenjske in 24. maja ob 10.15 prispela za Bežigrad. Na javki Bor na Korntu nad Dolom so jo bežigradski pionirji predali vrstnikom iz občine Moste-Polje. Letošnje sporočilo Kurirčkove pošče je bilo namenjeno republiški konferenci SZDL. Predall so ga na zboru pionirjev Jugoslavije, ki je bil 2. junija v Trbovljah. Na sliki: Pionirji s Centra za rehabilitacijo sluha in govora hitijo proti srednji splošni vojaški šoli Franca Rozmana-Staneta. Foto: IVAN ŠUČUR-IKI

GOVORI ČEVILJAR NOVO VASIČ:

»Lokal imam blizu Ruskega carja«

Obrtno dovoljenje je dobil v enem tednu, na lokal pa je čakal sedem mesecev

Pred 24 leti je Novo Vasič končal čeviljarsko šolo v Žireh. V Slovenijo je prišel kot mlad fant iz Doboja v Bosni. Danes ima tudi dom in družino. Stanuje v Glavarjevi ulici. Sin obiskuje srednjo PTT šolo – torej ne bo čeviljar. Novo zelo dobro govori slovensko »Kako tudi ne, saj je moja žena Slovenka, pa tudi stranke govorijo slovensko. Sicer pa menim, da več jezikov znaš, več veljaš.« je povedal takoj na začetku.

Pravimo, da mora imeti drobna obrt prednost, še posebej takšna, ki jo ljudje zares potrebujejo. In čeviljarja so v sosedi pri Ruskem carju vsi pogrešali.

Novo Vasič je odprl lokal zraven Name 1. marca letos. Obrtno dovoljenje na naši občini je dobil v enem tednu. Med drugim je moral za dovoljenje prinesiti naslednje »papirje«: potrdilo o nekaznovanosti, o stalnem bivališču, spričevalo in potrdilo o plačanih davkih. Večkrat je prišel gledat svoj lokal, ki je bil že zgrajen, a sanitarna inšpekcija je zavlačevala. »Mar ni grozljivo, da so prišli vsak lokal gledat posebej, pa čeprav je poleg blagovnice Name kar precej obrtnikov,« je menil.

In kdaj dela? Ima deljen delovni čas. Zjutraj začne ob pol osmih in je v delavnici do dvanajstih. Potem pride spet ob štirih popoldne in dela do devetnajste ure. Ob sobotah pa dela od osme do trinajste ure. Zaenkrat nima nobenega pomočnika. Če ima veliko dela, pa dalj časa dela. Za najemnine 37 kvadratnih metrov odšteje 2700 dinarjev, kar se mu zdi zmerna cena. Za ogrevanje in elektriko plača še okoli 4500 dinarjev mesečno. Sam si plačuje tudi invalidsko in pokojninsko zavarovanje ter vse ostale prispevke. To zneso približno 10.000 dinarjev mesečno. Sam pa zasluži od 25.000 do 27.000 dinarjev mesečno.

Prej je bil Novo Vasič čeviljar pri Šavu, popoldne pa je

imel popoldansko obrt. Potem se je odločil da bo začel na svoje. Pravi, da mu kar gre, saj ljudje čedalje bolj varčujejo. Še pred leti so stare čevlje pogosto kar zavrgli, danes jih raje nesejo k čeviljarju, da jih lahko nosijo naprej. In ni čudno, da je tako, saj veljajo v trgovini kupljeni ženski čevlji že okoli 4000, moški pa le 500 dinarjev manj.

Pri Novu Vasiču stanejo po meri narejeni ženski čevlji (moških in otroških ne dela)

Novo Vasič, čeviljar že 24 let

od 4500 do 4800 dinarjev. Od tega je njegovo delo vredno od 1000 do 1200 dinarjev. Koliko pa računa, če čevlje »potepla«? Če je usnje in če pokrije peto in podplat, je za ženske čevlje treba odšteti 650 pri moških pa 750 dinarjev. Če pa pokrije podplat z gumo, je treba plačati za ženske čevlje 380 za moške pa 450 dinarjev.

»Vesel sem, da delam na svojem. Vsem, ki bi radi delali kot obrtniki, priporočam, da gredo v to. Za začetek potrebuješ sicer nekaj denarja, potem pa z veseljem delaš. Če zabašavaš, gre to v tvojo škodo. Če bi vsi tako delali kot da so na svojem, bi se hitro rešili iz izgub,« je na koncu poudaril.

NEVA ŽELEZNIK

Središče kulturnega življenja mladih

Pionirski dom – Center za kulturo mladih Ljubljana, Trg VII. kongresa ZKJ 1. V skromnih upravnih prostorih se ob kavici pogovarjam z Anico Cetin-Lapajne, direktorico tega hrama kulture mladih.

»Osnovni smoter delovanja Centra je razvijanje možnosti za usmerjanje, spodbujanje ter uredničevanje interesov in aktivnosti mladih; od predšolskih otrok, učencev in dijakov do študentov in mladih delavcev,« pravi Anica Cetin-Lapajne, ki je mnogi že vrsto let poznava kot aktivno partijsko delavko.

Na vprašanje kako se Center vključuje v obstoječi vzgojnoizobraževalni sistem, pove, da na dva načina in sicer: kot izvajalec vzgojnoizobraževalnega in kulturnoustvarjalnega dela z mladimi, kot prizorišče njihovih srečanj, kulturnega razvedrila in zabave ter kot eksperimentalno in mentorsko središče za pripravo, preverjanje in dopolnjevanje vsebin in načinov dela z mladimi na področjih kulturne vzgoje in učenja jezikov, za usposabljanje mentorjev in pedagogov za te dejavnosti.

– Kako pa vse to doseže? »V današnjih pogojih dela z mladimi je možno doseči smotnost in afirmacijo takega Centra samo preko stalnega povezovanja in delovanja z mladimi v vzgojnovarstvenih organizacijah, osnovnih šolah, šolah usmerjenega izobraževanja ter mladimi v krajevnih skupnostih. Brez tega ni željenega podružbljanja te ustanove.«

SPLOŠNA KULTURA IN TUJI JEZIKI

Ko smo se dotaknili področja delovanja z mladimi in osnovnih oblik dela, je direktorica dejala: »Center predstavlja predvsem »žarišče« kulturnovzgojnega dela z mladimi. Vsebinska dela oddelka za kulturno vzgojo zajema kulturo sporazumevanja, glasbeno vzgojo in ustvarjalnost, ritmiko in balet, likovno, gledališko in

lutkovno vzgojo, književno in filmsko vzgojo in audiovizualno kulturo ter igralne ure. Namen našega dela na tem področju je razvijanje splošne kulturne razgledanosti, razvijanje estetskega čuta in nudenje možnosti mladim za svobodno izražanje njihovih ustvarjalnosti. Učenje tujega jezika – angleščine, nemščine, francoščine in italijanščine – pa spodbuja otrokov razumski in celotni osebnostni razvoj, pozitiven odnos do naroda, ki ta jezik govori, in poznavanje njegove kulture.«

Direktorica Anica Cetin-Lapajne

Rezultati poslovanja Centra v zadnjih dveh letih so zelo dobri. »Center ustvarja 85 odstotkov skupnega prihodka sam – s šolinami in še zlasti s prireditveno dejavnostjo za mladino in odrasle v Festivalni dvorani, ostalih 15 odstotkov pa predstavljajo sredstva iz svobodne menjave dela (Ljubljanska kulturna skupnost in izobraževalna skupnost Ljubljana). Nerešeno ostaja še vedno financiranje prireditvene dejavnosti za otroke. Želja vseh pa je večje podružbljanje Centra in odpiranje navzven.«

Kolektiv katerega vodi je razmeroma mlad, strokovno dokaj sposoben, požrtvovalen, kar dokazuje kvaliteta dela in uspešnost poslovanja.

Maturanti najboljši

Ob dnevu mladosti so na Splošni srednji vojaški šoli Franca Rozmana-Stane priredili pester kulturno-zabavni program s kvizom. Po sprejemu Kurirčkove pošče so gojenci tekmovali v kvizu TITO-REVOLUCIJA-MIR, v katerem so ob vprašanjih iz zgodovine pripravili še tekmovalje v glasbi, razstavljanju puške ter šivanju vojaških gumbov. Vmes pa so pripravili glasbene točke. Zmagali so učenci 3. letnika pred 4. letnikom, vendar so maturanti v skupnem seštevkcu najboljši. Zmagali so namreč v izdelavi stenskega časopisa, v urejanju vitrine in v kulturno-zabavnem programu, s katerim so se letniki predstavljali v tem šolskem letu.

Maturantom je tako pripadla praktična nagrada: radio z gramofonom.

Smo dovolj pripravljeni?

Uspelo tekmovalje ekip prve medicinske pomoči / Najbolje se je odrezala ekipa PTT tozd servis

Kako smo pripravljeni na splošno ljudsko obrambo in družbeno samozarčilo, povedo podatki z vaj in tekmovalj, ki so ta mesec po vsej Sloveniji. Eno takšnih je bilo v soboto, 19. maja, na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču. Pomerilo se je kar 47 ekip prve medicinske pomoči in RBK zaščite iz organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti bežigradske občine.

Sodeč po ocenah poveljnika občinskega štaba CZ Francija Vončina je bilo tekmovalje zadovoljivo. Organizatorja letošnjega občinskega tekmovalja, štirinajstega po vrsti, sta bila občinski štab CZ in organizacija Rdečega križa občine Ljubljana Bežigrad.

Največ točk (112,5) je zbrala ekipa PTT tozd servis, na drugo mesto se je uvrstila ekipa Termike (106,5 točk), sicer dvakratni republiški prvak (dobitnik prehodnega pokala), tretje mesto s 103,5 točkami pa je

pripadlo ekipi KIT – Ljubljanske mlekarne. Najbolje uvrščeni se bodo pomerili predvidoma 16. julija na republiškem prvenstvu v Novem mestu.

»Ekipa so dokaj dobro pripravljene, nekoliko slabši rezultati pa so pri RBK zaščiti; toda to kaj dosti ne vpliva na končni rezultat.

Razen tega je potrebno pri RBK zaščiti nekoliko več znanja, kar pa bodo ekipe še popravile, oziroma se bodo še izpopolnile,« so bili prvi vtisi Francija Vončina.

Ob koncu tekmovalja bežigradske ekip prve medicinske pomoči in RBK zaščite je podpredsednica OK SZDL Gita Vončina izročila najboljšim pokale in priznanja.

JOŽE ČURIN

Zmagovalna ekipa PTT – tozd servis.

Foto: JOŽE ČURIN

VSESTRANSKO OBLIKOVANJE MLADE OSEBNOSTI

Za Bežigradom in v Ljubljani imamo torej ustanovo za najmlajše in mlade z dokaj oblikovanim programom kulturnovzgojne, vzgojnoizobraževalne in prireditvene dejavnosti, ki izhaja iz reforme vzgojnoizobraževalnega sistema v Sloveniji.

»Zato ne more biti več dvoma o potrebnosti in koristnosti te ustanove, ki pomembno prispeva k vsestranskemu razvoju in oblikovanju mlade osebnosti,« poudari direktorica Anica Cetin-Lapajne in pristavi:

»Vrata Pionirskega doma – Centra za kulturo so odprta vsem mladim iz Ljubljane in okolice, ki bi želeli v njem zanimivo, ustvarjalno in koristno preživeti del svojega prostega časa, se ukvar-

jati s stvarmi, ki jih zanimajo, razvijati svoja nagnjenja in sposobnosti na področjih, ki jih privlačijo. Center jim omogoča sprostitve, tako potrebno v sodobnem hitrem tempu življenja, ki tudi mlade ne pušča neprizadete. Omogoča jim spontana in nepričakovana srečanja ter možnosti za sodelovanje z vrstniki, bogati njihovo splošno kulturo in razgledanost in nenazadnje jim na nevsiljiv način ponuja različna znanja, ki jim bodo prej ali slej koristila v življenju.«

Ob slovesu je še poudarila: »Pri nas ni negativnih ocen, ukorov in opominov, ni neopravičenih izostankov. Sama vsebina dela je dovolj velika spodbuda, da leto za letom prihaja sem precejšnje število cicibanov, pionirjev in mladincev.«

IVAN ŠUČUR

DRUŠTVO ZDRAVLJENIH ALKOHOLIKOV

Prizadevno delo rodi sadove

Izredna udeležba na 2. občnem zboru Društva zdravljenih alkoholikov za Bežigradom dokazuje, da je usmerjenost v rehabilitacijo pravilna in da daje pozitivne rezultate.

Komaj dobro leto, je odkar se je pet klubov: »Anton T. Linhart«, »Bežigrad«, »B. Kidrič«, »Črnuče-Posavje« in »Jože Štembal«, združilo v vrhovno enoto – Društvo zdravljenih alkoholikov. Prednost združenja je predvsem v enotnem nastopu navzven, pa naj bo to v družbenem ali finančnem pogledu – ali drugače: zdravljenecem in terapevtom daje občutek uradno priznanega foruma.

Danes je v bežigradski občini 94 zdravljenecov, ki jih spremlja 52 svojcev. Najštevilnejši klub je Črnuče-Posavje s 23 člani. V posebno terapevtsko skupino pa je vključenih 16 zdravljenecov z 12 svojci. Največ je abstinentov (19) z dobo od enega do dveh let, kar 13 članov pa abstiniira od 10 do 13 let. Zaradi recidive (ponovnega pitja) in drugih razlogov je v minulem letu odšlo iz društva 28 članov; le-ti so imeli kratko abstinencno dobo. Na novo pa so vključili 27 članov, ki so zaključili hospitalno ali dopolnilno zdravljenje v posebnih skupini.

Letno poročilo seveda ne

more zajeti in prikazati vseh tistih ur, ki jih prizadevni terapevti vlagajo v delo za uspeh in pomoč zdravljenecem. Kaj in koliko lahko pomaga zglede in človekoljubni terapevti, kaj in koliko nudijo klubovski sestanki, predobro vedo zdravljenec sami. Za vsakega zdravljenca pomeni srečanje s terapevtom in s prijatelji enkrat v tednu in nekakšen garancijski list za nadaljnjo abstinenco. Klub je za zdravljenca tista streha, pod katero lahko odložijo tudi svoje osebne probleme in krize, ki v današnji dobi tako pogosto nastopajo. Zato je tako terapevtsko delo in tudi nesebična pomoč po stažu starejših abstinentov težko prikazati v številkah ali procentih.

Vsak zdravljenec se predobro zaveda, da tako pomoč in skrb za vsakega posameznika – zunaj teh okvirov, zunaj kluba – prav gotovo ne bo dobil. Vedno bolj pa se tega zaveda tudi celotna družba oz. delovne organizacije. Nihče ni zadovoljen z vinjenim človekom na delovnem mestu. Prav zato bi morale organizacije združenega dela v prihodnje še bolj trdno sodelovati s Centrom za socialno delo, kajti lažje jim bo zaustiti plamenček, kot gasiti požar.

IVANKA POLANEC